

GERMANIA SE REFACÉ

Majoritatea gâștele suficient faptul că prin Tratatul de la Versailles, Germania a fost considerată învinsă, și mulțumiți cu aceasta nu se mai obolesc deloc să-și frământă capul la situația la care s'a ajuns azi după un mîreț sir de concesiuni din partea unora și de abilitate din partea celorlalți, și mai ales ca probabilitatea celor ce se vor întâmpla înainte de a se vedea într-o a căi mână va trece autoritatea supremă, pentru cel puțin un secol.

Fac rău acei cari, cum spuneam mai sus, se mulțumesc numai să considere Germania învinsă, căci convingerea lor e departe să reprezinte realitatea. Germania nu numai că nu este învinsă, dar se prezintă ca un mare pericol pentru viitor și ceie nu vor să vadă această ură trebui să-și pună ochelarii realității, pentru că atât cât nu este timp să stabilească, din unii înțelegere, lucrurile într-o situație care să nu fie susceptibilă unor transformări ce în cazul contrar, vor fi foarte ordonate.

Situația de azi a Germaniei nu e de plăm, ci de inevitabil. Abilitatea intervenționiștilor de acest popor și speculațiile asupra slăbiciunii care în mod nerovocit a stăpânit Franța, mai ales în ultimul timp, au făcut ca republica împușcă prin tratatul de la Versailles să se impodobască treptat, treptat, cu cîșmele, cu cască și cu sobia imperiului pe cari președintele lui Hindenburg le-a lustrat și le-a ascuțit în fața ochilor hobbăci ai democrației-utopice franceze, și a figurilor surzătoare ale speculatorilor de situații de dincolo de mare.

Progresele politice și economice realizate de Germania, în ultimii doi ani și mai ales dela punerea în aplicare a planului Dawes, sînt considerabile. O sută de Reich-Mark valorează azi cam 510 franci francezi; înainte de război valoarea numai 125. Această situație financiară nu e simpla artificioasă, ci din contră, e tot ce poate fi mai consolidată, căci până la realizarea ei nu s'au întrebuit numai calcule pe hîrtie și discursuri la tribună sau prin radiotelefonie (sistem inaugurat de d. Caillaux), ci sacrificiul întregului popor, al tuturor industriștilor și comerșilor germane în favoarea statului, care pentru a-i putea apăra naime, are nevoie de ajutorul lor aslăzi. Și să mă ierte cine consideră acestea ca barbarisme și atentate la pacea celorlalți.

Un specialist al chestiunii, d. Elsas, a arătat că din Februarie în Iunie 1924 indicele prosperității germane a trecut dela 56 la 66, că acest indice atingea 67 în Septembrie, 70 în Noiembrie, 73 în Ianuarie 1925, și depășea 76 în Martie. Deficitul survenit din excedentele importului asupra exportului a trecut dela 674 milioane mărci aur în Ianuarie 1925 la 493 în Februarie, la 399 în Martie și la 337 în Mai.

Exportul produselor fabricate a crescut și el considerabil: în Ianuarie 1925, 260 de milioane de mărci aur, în Februarie 318 milioane și în Martie 370 milioane de mărci aur.

În materie de construcțiuni navale Germania ocupă un loc principal printre celelalte state Europene. Situația e următoarea pe anul 1925:

Tări	Vase lausate	Vase în Șantier	Petrolifere vase
Franta	35.524 tone	10.960 tone	8.900 t.
Holanda	80.739 "	"	79.090 "
Italia	37.263 "	"	"
Germania	102.000 "	53.739 "	14 nave la 122.128 t.
Anglia	339.720 "	102.352 "	20 nave la 122.128 t.

Nu trebuie să ni-se pară prea mare diferența între Anglia și Ger-

Moldova de peste Prut culturală

Se știe că Ateneul Popular din Iași, pentru a contribui la opera de înfrățire a provinciilor alipite de țara mamă, a înființat o serie de căminuri culturale în tot cuprinsul Moldovei de peste Prut. În aceste căminuri, al căror comitet este compus din învățători, cărturarii satelor, operă de înfrățire se face prin sezători culturale.

Mai multe grupuri de studenți ai diferitelor facultăți ale universității ieșene, în special dela facultatea de litere au hotărît cu aprobarea inspectoratului școlar respectiv să viziteze satele basarabene și în primul rând județele Bălți, Soroca, Hotin, Orhei din Basarabia de nord.

Scopul acestor vizite este contribuția la opera de răspândire a culturii în masele largi ale poporului basarabeu. Studenții se obligă ca în tot timpul vacanței să organizeze sezători, pur culturale, la căminurile culturale care se află răspândite în Moldova de peste Prut. În afară de sezători, studenții, au mai cerut să li-se permită înființarea altor cămine în satele prin care vor trece și unde nu vor fi găsite căminuri. Inspectoratul școlar din Iași, față de frumosul gând al acestor studenți, a aprobat înțerea acestor sezători pur culturale, în satele basarabene. Sezătorile se vor ținea chiar în localitățile școlilor și vor avea tot concursul conducătorilor școlilor. De asemenea s'a permis studenților înființarea de căminuri culturale în satele în care nu există încă.

Câteva echipe de studenți au și plecat în județele Bălți și Soroca, de unde încep misiunea pe care și-au impus-o.

Harnicul novelist G. M. Vlădescu, de a cărui neobosită activitate culturală s'a vorbit în întreaga presă, a realizat înțelegerea unei asociații de cultură sub denumirea de „Moldo-Basarabeană”, cu care și-a propus să facă o călătorie în orașele Ardealului și Bucovinei.

Această asociație, alcătuită numai din elemente basarabene, are scopul de a încerca puțința cunoașterii reciproce a fraților din aceeași țară, care din vitregia împrejurărilor, nu se cunosc aproape de loc. Pentru aceasta d. G. M. Vlădescu, a dat asociației un caracter artistic și cu elemente de elită, care au răspuns cu însuflețire inițiativei sale idealiste, a pus în repetiție două piese în câte trei acte și două în câte un act pentru ca pe calea aceasta să poată evidenția spiritul de superioritate și avântul sufletesc al basarabenilor pentru cauza mare a înfrățirii românilor de pretutindeni.

Asociația, alcătuită din 12 persoane — profesori, publiciști, scrii-

tori ș. a. — a debutat în orașele Ismail, Chilia-Nouă și Tulcea, cu un rar succes care garantează întreaga serie de succese.

La Bălți a apărut primul nr. din revista lunară de cultură generală „Școala Satelor”, redactată de publicistul Traian Cristescu și profesorul T. Marinescu. Cuprinde articole privitoare la rostul revistei și activitatea învățătorului. Dă îndemnuri bune satenilor; literatură, populară, cântece și snoave, și însemnări filosofice, scrise de d-nii T. Cristescu, T. Marinescu-Prundu, C. Olteanu, ș. a.

E prima revistă în acest gen care apare în județul Bălți.

Urmă succes și izbândă noului factor al progresului cultural la Bălți.

Activitatea extra-școlară a luat un deosebit de îmbucurător avânt în județul Bălți. Datorită devotamentului și stăruinței depuse de d-nii: inspector școlar Popovici-Podașcă, revizor școlar Al. Necula și sub-revizorii M. Ciobanu, Enescu, Novac și Roșu, s'au înființat până în prezent 4 cămine culturale afiliate fundației culturale „Principele Carol”. Prin aceste căminuri se propagă intensiv cultura națională la sate.

Valeriu Gh. Măgur

C. V. U.

INSEMENARI DE DRUM

In tren, 21 Martie, 1925.

Ne-am sculat cu noaptea în cap spre a fi la timp în gară. Aci, o înghesuală grozavă, căci lumea care a fost prinsă de grevă în Salonic, a fost nevoită să stea în el cât timp n'a mers nici un tren și acum fiecare se grăbește a pleca spre casa lui. O gardă ostășească ține rânduiala. Răzbatem pe peron și ne găsim loc într'un vagon. Hamalii vorbesc mai mult spaniolește ca grecește.

Am uitat să însemnez că banii mării de hârtie sunt cu mult mai murdari și mai sdrênțuiți de cum erau la noi mai acum câțiva ani. Bancnotele de o valoare mai mare au fost rupte în două și nu valorează, firește decât jumătate. Pe unele e pus cu peceata cuvântul „Neon”, fără de care nu au curs. Moneda metalică măruntă e simpatică.

Mă dau jos puțin pe peron și mă uit la lumea ce furnică dealungul trenului: bărbați și femei din popor ducând cu ei boccele felurite, oameni de afaceri, burhzezi sau slujbași, negustori grăbiți și gură-livi. Ce străin mă simt în mijlocul lor! Nu înțeleg nimic dar absolut nimic din ce vorbesc ei. Câci aici se vorbește grecește, spaniolește, turcește și armeneste. Dar în această stare de suflet simt pe mână o atingere. Un frumos căine de vânătoare a ținut să-mi dea acest semn de prietenie și să se uite la mine cu ochii lui mari, blânzi, plini de înțelepciune.

... Pornim și trenul merge destul de bine. Căma timp linia pare a ține direcția spre Gheorgheni, dar dela un loc începe a coti. În sta-

țiile mari e o gălgăie de copii cum n'am văzut nicăieri pe unde am umblat. Ei vand portocale, ouă, ianua, ficat prajit, pește proaspăt, gaini vii, pâine și giaturile lor subțire nu mai conținesc.

... Avga, imonua!

Iar circiul lor de iastuni e acoperit din când în când de glasul rasunător al vanzătorului de ziare, care merge cu trenul și vinde marfa lui în fiecare stație. El strigă numele mai multor jurnale din care numai două mi-au rămas în minte: „Atakondia” și „Le progres”.

Căma timp trecem printr'un țînt de așezătura în care se face piugarie. Semănăturile de toamnă sînt destul de frumoase, deși pămîntul nu pare a fi prea bogat. La o stație vedem câteva gramezi cu pluguri și grăpi. Ni-se spune că au fost cumpărate de guvern pentru refugiații greci din Asia Mică.

În stanga liniei ferate, cum merge trenul spre Doiran, încep a se arăta dealuri care se înalță pe măsura ce ne apropiem de ele. Ținutul e pietros, sterp, pustiit. Pe o înălțime vedem un monument de piatră, ridicat în amintirea ostașilor morți în luptele ce s'au dat pe aici.

... Iată și lacul Doiran, tăiat azi în două de granița dintre Grecia și Jugoslavia. Aci linia face un mare cot și o ia spre Demirhisar, ată localitate al cărui nume s'a auzit desori în timpul rasboaelor din urmă.

Străbatem apoi un ținut mlaștinănos, după care linia trece printre copaci crotopiți cu curpen sălbatice. E alocuri vite puține pasc păzite de făcăciandri. Când și când vedem convoiuri de măgari ce cără pe spinările lor coșuri cu cărbuni de lemn. Vegetația e mai înaintată ca pela noi, cu toate că și pe aici se vede că a fost vreme aspră în zilele din urmă. Prin geamul deschis vin din timp în timp blânde adieri de primăvară.

... Vârfulurile munților tot mai au zăpădă pe alocuri și în bătaia soarelui se revarsă pe ele o strălucire orbitoare. Trenul poposește mai mult la Seres și la Drama, unde foarte mulți călători coboară spre a lua câte o cafea turcească. La o stație vedem un sat întreg de locuini nouă, făcute de guvern pentru refugiații din Asia Mică, pe care nu știe pe unde să-i mai așeze. Ceiaș ne atrage băgarea de seamă e lipsa oricărui pom roditor, a oricărui copac. De ce oare?

Dincolo de Drama se arată în dreapta liniei ferate, dar departe, muntele Pangheon — pe care după spusele unui grec — se vede mai totdeauna zăpădat. Fritiv din depărtare, e un munte de o nespună frumusețe de linii și culoare. Acum înțeleg foarte lămurit de ce vechii greci credeau că zeii cei mari locuiesc pe muntele Olimp.

Trecem râul Cara-Su și linia ferată o ia după căma timp pe malul lui stîng. Dar dela un loc vales începe a se strîmba și trenul cotește după șerpuiturile ei. Uneori țî-se pare că e gata-gata să se răstoarne în undele înțelucate ale apei. Malul drept, acoperit cu pădure, se oglindește pe unde e mai pripor în apa râului, făcând-o posomorâtă.

... Și deodată mașina sueră, iar trenul se smulge par'că după câteva clipe dela malul apei spre a se afunda într'un tunel. La eșirea din tunel suntem iar pe malul râului, gonind la vale cu înțeleală din ce în ce mai mare. Dar nu trece mult timp și mașina sueră din nou. Alt tunel! Apoi iar goană pe malul râului și alt tunel. Pe alocuri zărim ca într'o scăpărare lucrări de artă ridicată cu multă greutate spre a feri linia de prăvăliri de stânci. Un alt tunel ne fură în întunericul lui, dându-mi impresia că trenul coboară în adâncimile pămîntului. Apoi iar eșim la lumină. Dar altul ne ajine calea și înghite trenul pentru câteva clipe. Și altul și altul.

După oarecare timp, vales se mai lărgește și într'o așezătură luminată vedem în dreapta liniei un stol întreg de berze la pămînt. Au trecut marea în sbor și oboșite, au poposit aci în drumul lor spre țările unde se duc să petreacă vara și să-și creezească puili. La oarecare depărtare de acest stol, mai vedem una, una singură. Se înalță din când în când puțințel în vîzduh, abia fălăind din arpile-i trudite și cade la pămînt sfîșiată de puteri. Apoi iar se ridică și iar cade. Se vede bine că ar vrea să ajungă la celelalte. Le va ajunge oare? Sau va muri singură-singurică, sleită de puteri, prin aceste locuri?

... Trecem încodată râul Cara-Su și ne îndepărțăm de el, căci el se îndreaptă către miază-zi spre a se pierde în mare, iar noi o luăm spre răsărit. Această apă e granița dintre Macedonia și Tracia. Ajungem pela sfîntul soarelui în Occliar și unul din ceata noastră ne spune că de aci începe în stanga liniei și la poalele munților ținutul numit Yaka, în care se face tunetul cel mai bun din lume.

Pela orele șapte seara ajungem și în Xanthi, unde coborim și ne așezăm pentru mai mult timp.

Ștefan Ardeleanu

C. Sandu-Aldca

REGELE CAROL I, 1
(Vezi articolul din foaie, scris de d-l N. A. Bogdan)

REGINA ELISAVETA, CARMEN-SYLVA 1

DUPA ȘASE ANI

Mai dăunăzi s'a împlinit șase ani, de când armata română a intrat brăzătoare în Budapesta. S'a dat atunci un răspuns vrednic aceluia, cari cu nespună îngămfare au cîntropit Bucureștii în toamna anului 1916.

Intrarea armatelor române în Budapesta a pecuțit înfăptuirea visului național al românilor ardeleni. Cu vre-o 8 luni mai înainte, la 1 Dec. 1918, la marea adunare dela Alba-Iulia, s'a proclamat unirea pe veci a Ardealului cu patria-mamă. Iar în ziua de 11 Decembrie, acelaș an, pe clădirile mai însemnate ale orașului Cluj, fălăfia mîndrul nostru tricolor.

Armatele române au fost silite să se oprească la așa numita „linie demarcațională”, la Mures, iar mai târziu la Ciucea.

În primăvara anului 1919, un-gurii au pornit cu atac împotriva armatei române. Și aceasta a fost nevoită să pornească un contra-atac și în scurtă vreme, la 21 Mai, a atins în toate punctele râul Tisa. Toată suflarea românească sărbătorea atunci biruința câștigată de vrednicii noștri ostași.

Guvernul de pe atunci al Ungariei s'a apucat să-și organizeze din nou armate cu gândul să alunge pe români. În ziua de 20 Iulie

1919, s'a început apoi atacul armatei maghiare pe tot frontul dela Tisa.

La început, trupele noastre nu s'au putut împotrivi atacului și au fost nevoite să se retragă. Dar în dimineața zilei de 24 Iulie, s'a început contra-atacul român, asvîrlind pe vrășmas pretutindeni, dincolo de Tisa. Pentru a nu da ră-găz vrășmașului să-și adune puteri noi, comandantul armatei române a dat ordin de înaintare până la desăvârșita înfrângere a armatelor maghiare. Dușmanul trebuia sfărmat, pentru liniștea țării noastre și pentru asigurarea drepturilor noastre naționale.

În ziua de 29 Iulie, trupele românești au trecut Tisa, deschizând astfel drumul de înaintare spre Budapesta. Urmărirea dușmanului s'a făcut între Dunăre și Tisa, pe întinsul câmpii ungurești.

Armata dușmană fugea mîncînd pămîntul, dar, rînd pe rînd, cea mai mare parte a căzut în prisoare românească. Abia câteva frînturi au reușit să scape ascunzîndu-se prin sate și trecînd Dunărea.

Ziua de 3 August 1919 a însemnat nimicirea desăvârșită a armatei ungurești. În seara zilei de 4 August, armata română își făcu

SCRISORI DIN CEHOSLOVACIA

— Dela redactorul nostru —

Comemorarea lui Ian Hus și conflictul între Cehoslovacia și Vatican

Brünn 5 August.

La Praga ca și pe întreg cuprinsul republicii se pregătește programul pentru serbarea și comemorarea zilei, în care a fost marele ceh Ioan Hus, ars pe rug. Conform unei decizii a Cons. de miniștri, avea să participe și președintele republicii, care patrona această comemorare, precum și prim-ministrul, ca reprezentant al guvernului. Luînd cunoștință despre acestea nuntul papal Marmaggi, care ne este cunoscut și nouă, din timpuriele când reprezenta cu aceeași calitate vaticanul în România, a adresat un protest guvernului, exprimîndu-și nemulțumirea asupra acestei hotăriri de a fi puși chiar cei mai înalți demnitari ai statului în fruntea unei asemenea mișcări cu subiect anticatolic.

Guvernul, pentru a lepăda dela sine orice bănuială, s'a grăbit a da toate explicațiile necesare, accentuînd, că aceste comemorări, fiind numai cu caracter național, nu au intenția de a jigni biserica catolică și interesele ei. Din contră, guvernul ca reprezentant al întregii națiuni, vîind să facă față pe cât se poate

tuturor cerințelor poporului, nu putea să nesocotească dorința unei mari părți de cetățeni, cari vor să preamărească memoria unuia dintre cei mai însemnați filii ai națiunii ceh.

Degeaba au fost însă toate explicațiile. Reprezentantul vaticanului a insistat și pe mai departe, cerînd ca să se renunțe la planul de a fi patronate serbările chiar de capul statului. Și fiindcă nu s'a putut ajunge la nici o înțelegere, nuntul Marmaggi, în urma instrucțiunilor primite din Roma, a părăsit chiar în preajma serbărilor capitala Cehoslovaciei.

Astfel s'a făcut deocamdată rup-tura legăturilor diplomatice dintre vatican și Statul Cehoslovac.

Acest început însă, poate avea un sfârșit nu prea folositor pentru biserica Romano-Catolică. Fiindcă prin acest incident, care numai la aparență se vede neînsemnat, s'a pus din nou chestiunea despărțirii bisericii de stat, chestiunea despre care s'a discutat mult, chiar pe când se punea temelie actualei republici. Pe atunci din considerațiuni superioare de stat, politicianii

s'au obișnuit de a se amesteca în treble bisericesti, ținînd numai la înființarea și consolidarea cât mai grabnică a republicii.

Azi însă se crede a se fi schimbat situația, dat fiindcă din toate părțile țării sosesc știri, care arată o animozitate prea pronunțată în contra Sf. Seau.

În unele locuri cer imediat și definitivă rupere a legăturilor, de-vida fiindu-le: „Luptă religioasă cu Roma”. Din alte părți auzim chiar despre desființarea unor comuni bisericesti-catolice, trecînd credincioșii lor la biserica „Fraților Cehi” biserică visată și propagată de martirul Hus.

Bineînțeles, că nici catolicii nu sînt nepăsători. Incezuți pe o majoritate zdrobitoare, față de celelalte confesiuni, speră să poată și pe maideparte să aibă puterea de stat în mână. Sprîjiniți și pe minorități, germani, unguri, precum și slovaci ei cer statului o grabnică împăcare și reluare a raporturilor normale și paucine cu vaticanul.

Rămîne să ne arate viitorul, cari curente vor birui.

Ștefan Ardeleanu

Serisoare către „Cultura Poporului”

Cine cunoaște cu adevărat viața satelor, printr-o muncă continuă poate să contribuie la vindicarea atator rele ce și-au luat drum spre locurile unde s'au păstrat tradiția...

Dări de seamă George Voevidca: Epigrame

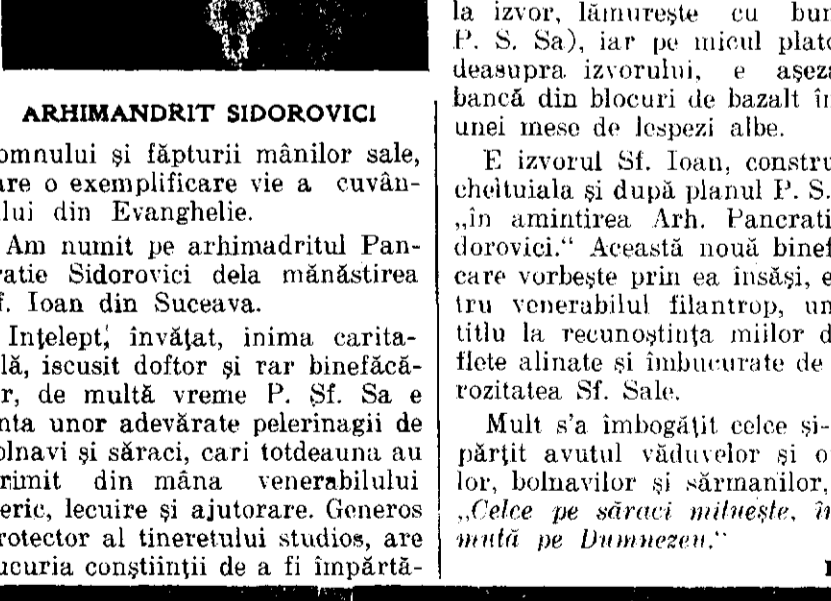
Săritura e forma fundamentală a concepțiunii estetice subiective în artă, îndeosebi însă zugrăvirea negativă, dojenitoare de calități și stări ale individului sau colectivității...

GEORGE VOEVIDCA

Unul militar Versifică de un mileniu. Că-i de talent n'a dovedit. Dar când în oaste-a fost primit, s'a pomenit că e... de geniu.

Arhimandritul Pancratie Sidorovici Peste sabatul instictelor și pasiunilor deslănțute, peste zarva moierosei răboșii a tuturor desertăciunilor...

ARHIMANDRITUL SIDOROVICI

Sărbătoarea neamului dela Mărășești Joi, în 6 August, s'a serbat la biserica neamului dela Mărășești, pomenirea eroilor înfăptuiri visului național.

Repausul duminical

Mai dăunăzi am cetit o publicație referitoare la Legea repausului duminical, care spune: 1. „Duminicile și sărbătorile legale toate cărciumile vor fi închise până la ora 12...”

Știrile Săptămânii

„Cultura Poporului” și-a câștigat un loc de cinste în ziaristica românească. Rămâne ca tot mai mult cititorii ei să o sprijine și să o răspundească în popor, în lumea satelor și a târgurilor...

COMITETUL comunal al orașului Suceava în ședința sa din 28 Iulie a numit cetățeni de onoare pentru deosebitele merite câștig te pentru cultura al orașului și județului, pe d-nii Dr. Ioan N. N. ministru Bocuș, Filaret Dobos deputat și Dimitrie Cojocari profesor la școlii locale.

LA VIENA a înecat din viață marele patriot român, generalul în retragere A. Lupu, în etatea de 87 de ani. El a fost unul din bravii căștigi români în fosta armată austro-ungară, a sprijinit și a lăsat totdeauna tot ce a fost românesc și a fost un înflăcărat luptător pentru orice cauză națională.

LA IASI s'a stins subit din viață un mare învățat al nostru, Matei Cantacuzino, fost profesor la universitate la facultatea de drept și ministru. Pierderea lui Matei Cantacuzino, lasă un mare gol în rândurile românismului.

LA LICEUL din Gherla sunt vacante 7 burse pentru fiii de funcționari de stat. Petiționarii vor înainta: certificat școlar, act de naștere, de naționalitate, de bună purtare, de vaccinare, de parteritate împreună cu o cerere către Direcțiunea Liceului.

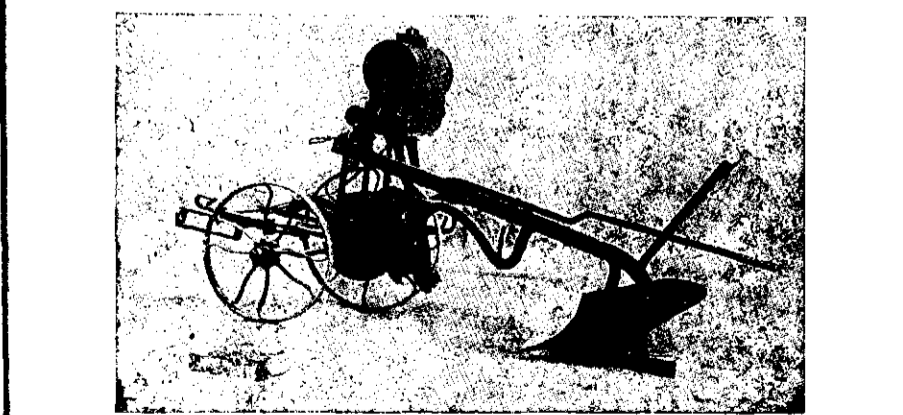
ANUNȚURI GRATUITE! Cu să fim deosebiți cititorii ei, cât mai de folositoare cititorilor ei. Și pentru că focea e răspândită mult în America, de aceea se pune la îndemână acele cărți au neamul peste Ocean, și dacă vor să-i întrebze ceva sau să aibă scris despre ei, — întru un cuvânt tot ce li-ar interesa — vor trimite însemnările lor la „Cultura Poporului”, unde vor fi publicate. Aceleaș lucru și pentru românii din America, dacă doresc să aibă știri dela rudele de-acasă, din România, să ne trimită răvașe și ele vor fi publicate în foaie. Tipărirea se va face fără bani.

Vești din Galați

Din inițiativa d-lui inginer Mișicu Vanghele, inspectorul școlii din Galați C. F. R. și a d-lui Mărza, tehnician, s'a organizat o frumoasă serbare la Atelierele C. F. R. din localitatea în ziua de 10 Iulie.

La această serbare au luat parte pe lângă autoritățile civile și militare din oraș, diferiți ingineri, funcționari și lucrători profesioniști precum și familii numeroase.

La două zi, Sf. Leturghie s'a săvârșit de acelaș personal în frunte cu P. Sf. Episcop, fiind biserica plină de credincioși, în care majoritatea erau români. Totdeauna, liturghia ar-

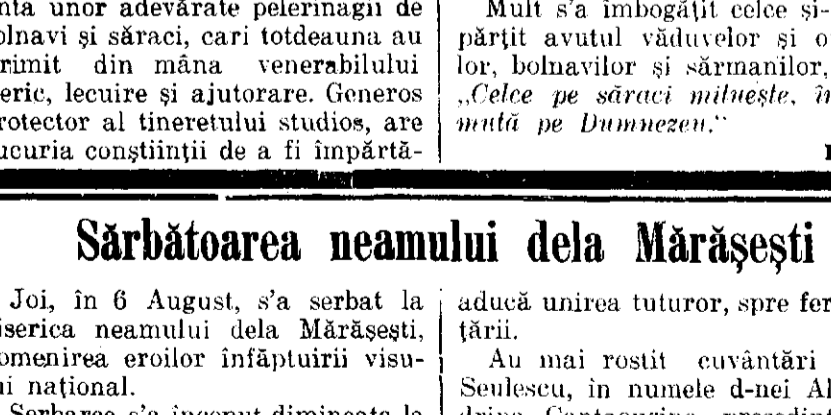

PLUGUL AUTO-INSĂMÂNȚĂTOR

Ambele comisiuni ale ministrilor respective, în urma examențelor făcute, au consacrat Plugul Insămânțător „România” ca real folos, în special pentru agricultura națională: cu el obținându-se pe lângă o cultură mai rațională a solului și următoarele importante foloase: 1) Economie de personal, n'are nevoie de conducere.

Plugul auto-insămânțător „România”

Cliseul de mai jos reprezintă un plug insămânțător în rânduiri. Inventatorul Nicolae Lupescu din Craiova, a făcut cu acest plug o demonstrație la Parcul Băbescu unde ministrul agriculturii și ministrul de industrie au trimis delegații de specialitate; iar ministrul agricol-

PLUGUL AUTO-INSĂMÂNȚĂTOR

Ambele comisiuni ale ministrilor respective, în urma examențelor făcute, au consacrat Plugul Insămânțător „România” ca real folos, în special pentru agricultura națională: cu el obținându-se pe lângă o cultură mai rațională a solului și următoarele importante foloase: 1) Economie de personal, n'are nevoie de conducere.

De prima calitate plăcută și răcoritoare este Bere din Turda

Nu aștepta! Până ce porcii și vitele cornute se îmbolnăvesc

DESINFECTOR SOÓS & COMP, TÂRGU-MURĂȘ. (TRANSILVANIA) STR. PRINCEASA MARIA 2.

